

Na rozdíl od svých kolegů se mi poštěstilo slyšet bez několika prvních skupin všechny interprety celého tří denního maratonu. Začnu celkovým pohledem na letošní český Konkurs Zahrady. Tradičně proběhl organizačně bez jakýchkoliv zádrhelů. Zatímco u pátečního a sobotního večera lze ke kladům přiřadit i rychlé a dobré nazvučení, totéž o prvním večeru říct rozhodně nelze a je to škoda. Večery měly opět společného jmenovatele v podobě zasvěceně hovořícího pohotového moderátora Miloše Kellera. A věřte, nevěřte, nedostane-li se ke klávesnici a myši, i laskavého a hodného člověka. Druhý večer stála po jeho boku Petra Chmelařová. Mladá, sympatická a velmi nadějná moderátorská posila, jejíž hlas dobře znají posluchači Rádía Folk. To zde ostatně natáčelo záznam ze všech večerů, který následně odvysílá na svých internetových vlnách.

Skupinám se dařilo jako na každém Konkursu či soutěži. Tedy střídavě. Obecně lze říct, že kvalitativní čáru pomyslného středu dokázaly překonat kapely, které jsou nepřeslechnutelně vyhrané, tedy pravidelně a často vystupující. Celkové hodnocení bych spíše shrnul do citátu jedné folkové osobnosti: "*Až na výjimky by si všichni zasloužili hrát v Náměšti.*" Rozhodně spíše než do citátu folkové osobnosti jiné: "

Některé soubory by si nezasloužily postup ani za brány tohoto ústavu

."

Druhý večer lze hodnotit jako nejméně dramatický. Bez slabých výkonů, ovšem s minimem těch špičkových.

Kvarteto **Přelet M.S.**, jedna kytara a čtyři hlasy, kralovalo večeru nejen díky takřka bezchybnému výkonu a dobře zvoleným písničkám, ale především i díky celkovému působení na pódiu. V každém okamžiku děvčata viditelně s chutí a s radostí z hudby posílala svoje noty do publika. Vystoupení gradovalo, byť bylo pochopitelně stejně jako všechna ostatní jen třípísničkové. Nebyla v něm ani stopa soutěžní svazující snahy podat co nejlepší výkon. Další soubor, kterému se velmi dařilo, si zvolil naprosto nelogický a v dobách internetových i šílený název - **Jääääär**. Nepletu-li se, tak už delší dobu se neobjevila úspěšná skupina věnující se historickému folku. Repliky původních nástrojů, sladěné hlasy a repertoár volený nejen z renesanční hudby, ale skupina zabrousí i do lidových balkánských vod nebo střihne instrumentálku a vše ještě okoření stručným vtipným komentářem ve stylu suchého anglického humoru. Pokud by měl Konkurs sloužit pouze jako líheň nových mladých talentů, pak by Jääääär tento cíl naplnil bezesbytku.

Dvacetičlenný sbor **Lusatia consort** je vlastně rozšířenou sestavou předchozí skupiny. Sluší se dodat, že doma ve Cvikově působí na Základní umělecké škole. Podobný byl samozřejmě i záběr, leč jiskra mírně pohasínala v pochopitelně problémovější možnosti nazvučení během krátké přestavby. Sbor zněl jako takřka jako znásobená Asonance.

Hlasitější muziky, a úmyslně se vyhýbám termínu folk-rock, jsme měli možnost ochutnat nejvíce ze všech tří večerů. Nerozkolísaný, kompaktní zvuk kapely a s přehledem zahrané všechny tři písničky předvedl **Flám**. Kapela je výborně rozehraná, a ačkoliv s bongy ve třetí písničce v jednom momentu zvuk připomínal jiný soubor, včas dokázali uhnout.

Zkušené a soutěžemi protřelé děčínské **Vomiště** začalo pomalejší autorsky asi nejsilnější skladbou, pokračovalo ovšem v ostřejším tempu. Zručně odvedené vystoupení, kterému přesto chyběla troška onoho nutného vtažení posluchače.

Večer otevírající **Extroverts** přinesli moderní až skoro popový zvuk, nástrojově splývající v jeden celek a bohužel jakoby v jedinou skladbu. Nejvýrazněji zapůsobil příjemný a výrazný hlas zpěvačky.

Příjemným překvapením se stala nouzová dvoučlenná sestava **Hudbandy**. Zaujali projevem a baladickou písničkou Král a blázen upoutali na sebe pozornost, což se ne vždy dařilo mnoha početnějším souborům. Přesto by Hudbandě velmi slušelo plné obsazení.

Pranic z Turnova rozhodně nezklamali, nicméně ani nepřekvapili. Ale o to této skupině jistě nejde. Jejich silnou stránkou jsou texty. Hrají melodický folk, hudebně silnější přidá-li se akordeon.

Recitací mezi písničkami se už **Surikhata** předvedla i v loňském roce. Letos přidali i zavěšeného nejmladšího účastníka Konkursu (do vystoupení se zatím nezapojil). I písničky lze označit jako zhudebněnou poezii, bohužel místy jdoucí trošku za realitu, ve druhé písni předvedli zajímavé melodické postupy.

Hodně barevný zvuk nasadila skupina **Szmyrum** a chechum. Místy ještě nejisté vystoupení s výraznými a dobře hranými houslemi. Kapele chyběla především sešranost.

Inspirace lidovými písničkami, folk-rockové aranže, hrnoucí se proud muziky v podání skupiny **Neboysa**

. S velkým drivem podaná plzeňská "čechomoří" inspirace, leč umocnění lidové písničky se kapele ne vždy daří.

Toť v druhém večeru vše. Nechme se tedy (ne)překvapit volbou dramaturga.